

Publicerad 2014-05-24 15:16 av Spetsad

Födelsen

Fem sylvassa små knivar rister i min hud
Mitt morgonmonster kallar

Jag virar min kokong hårdare runt mig
Täcker varje millimeter av skör hud
Den här fjärilen vill inte födas idag

Morgonmonstret river
Solljuset tränger sig in

En gestalt tar form i karmosinrött sken
Bakom mina ögonlock
Gestalten leker
Smeker mitt sinne
Flyter in och ut och genom mitt medvetande

Stanna hos mig
Följ med mig i födelsen
Se på mina vingar
Dom kan bära oss båda

I hans närvaro vågar jag möta min nya gryning
Morgonen och monstret och allt det jag fruktar
För min kärlek lovar att stanna hos mig

Hur kan du som inte existerar lova mig
Du är blott en illusion och fantasi
Ändå tror jag

Vingarna skulle visa sig bära

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Spetsad med Poeter.se id #47658 innehar upphovsrätten